NORAKSTS

Lieta Nr.KA04-0233-15/21

Nr.11091078114

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 4.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente S.Gļazere

tiesneses Ž.Vēvere un B.Būmeistere

izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sakarā ar apsūdzētā apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.augusta spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un krimināllietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

konstatēja,

ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.augusta spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta 2^1.daļas noteikumiem piespriestam sodam pilnīgi pieskaitīts sods, kas noteikts ar Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 22.maija spriedumu, un galīgais sods /pers. B/ noteikts brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem un piespiedu darbs uz 132 stundām.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laiks /pers. B/ skaitīts no 2014.gada 26.augusta, brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā, pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 22.maija līdz 2014.gada 26.augustam.

/pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums atstāts negrozīts līdz tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot glabātavā, un proti:

2014.gada 22.maijā ap plkst.11.30 /pers. B/, atrodoties /adrese/ nožogojuma, mantkārīga nolūka vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. B/ pārleca pāri žogam un no mājas sētas paņēma /pers. C/ piederošo gāzes balonu (tilpums - 27 litri) *euro* 15 vērtībā un bērnu velosipēdu /Nosaukums A/ *euro* 70 vērtībā. Pēc tam /pers. B/ iepriekš minētās mantas pārmeta pāri žogam un ar nozagtajām mantām aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas. Tādā veidā /pers. B/, iekļūstot glabātavā, nozaga /pers. C/ piederošas mantas *euro* 85 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz mīkstināt piespriesto sodu. Norāda, ka pirms krimināllietas nodošanas tiesai prokurore teikusi, ka tiesā lūgs piemērot brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, bet tiesas sēdē piedalījās cita prokurore, kura lūdza noteikt brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Papildus norāda, ka vēlas turpmāk dzīvot likumpaklausīgu dzīvi, ir iespēja strādāt labi atalgotā darba vietā un saņemt palīdzību no tuviniekiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktā noteikto, krimināllietā ir iesniegts Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurores viedoklis.

Prokurore viedoklī norāda, ka pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā to, ka apsūdzētais atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto, atzīstot to par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tādēļ šis apstāklis nevar būt par pamatu soda mīkstināšanai apelācijas instances tiesā. Apsūdzētā apelācijas sūdzībā izteiktā apņemšanās turpmāk ievērot likumus un iekārtoties darbā, vērtējama pozitīvi, taču, ņemot vērā /pers. B/ personību raksturojošās ziņas, kas atrodamas krimināllietas materiālos, šāda apņemšanās, prokurores ieskatā, pati par sevi nav pietiekama, lai atzītu, ka turpmāk apsūdzētais spēs atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

/pers. B/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka valsts apsūdzības uzturētājs pirmās instances tiesā pieprasīja viņam bargāku sodu kā, apsūdzētā ieskatā, to būtu lūdzis prokurors, kurš veica kriminālvajāšanu. Uzskata, ka šādi apsūdzētā apgalvojumi nekādi neietekmē viņam nosakāmo sodu.

Kriminālprocesa likumā ir reglamentēta kārtība, kā prokurors un apsūdzētais var vienoties par vainas atzīšanu un sodu, taču šajā lietā šāda vienošanās nebija noslēgta.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 506.panta pirmajai daļai prokurors apsūdzības runā tiesas debatēs izsaka arī viedokli par apsūdzētajam piemērojamā soda veidu un mēru.

Kā atzīts judikatūrā, tiesu debatēs gan prokurors, gan apsūdzētais vai viņa aizstāvis var izteikt viedokli par piemērojamo sodu, un tiesa, izvērtējot visus apstākļus, var piekrist procesā iesaistīto personu viedoklim par piespriežamo sodu vai arī noteikt personai citu sodu, kas var būt gan vieglāks, gan arī bargāks (Augstākās tiesas 2007. gada 3. septembra lēmums lietā SKK-501/2007).

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 6.punktam sprieduma motīvu daļā ir norādīja motīvus par konkrētā soda piemērošanu /pers. B/.

Prokurore nepievienojās pirmās instances tiesas secinājumiem, ka /pers. B/ atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

/pers. B/ uz viņam inkriminētās zādzības izdarīšanas laiku (2014. gada 22. maiju) bija iepriekš septiņas reizes tiesāts. /pers. B/ visas iepriekš uzskaitītās sodāmības noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā 2014. gada 22. maijā jau bija dzēstas, tādēļ nav konstatējams atbildību pastiprinošais apstāklis - noziedzīgu nodarījumu recidīvs. Apstāklis, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt tiesāts ņemams vērā pie soda noteikšanas kā apsūdzētā personību raksturojošs. Lūdz ņemt vērā, ka zādzību /pers. B/ izdarīja faktiski uzreiz pēc tam, kad Gulbenes rajona tiesa pasludināja spriedumu citā krimināllietā, nosakot /pers. B/ sodu piespiedu darbu veidā.

Uzskata, ka atbildību pastiprinošā apstākļa izslēgšana ir pamats /pers. B/ noteiktā soda mīkstināšanai. Lūdz sodīt /pers. B/ par Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta 2.1 daļu galīgo sodu /pers. B/ lūdz noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar sodu, kas /pers. B/ piespriests ar Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 22.maija spriedumu (pilnīgi saskaitot sodus), nosakot galīgo sodu - brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem un piespiedu darbu 132 stundas bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktā noteikto, krimināllietā ir iesniegts zvērinātas advokātes A.Prozumente viedoklis.

Aizstāve viedoklī lūdz samazināt /pers. B/ sodu. Norāda, ka apsūdzētā apelācijas sūdzība ir pamatota. Atrodoties cietumā /pers. B/ ir izdarījis sev nepieciešamos secinājumus, viņš apņemas turpmāk neizdarīt noziedzīgus nodarījumus, sakārtot savu dzīvi, iekārtoties darbā. Uzskata, ka pirmās instances tiesa spriedumā nepamatoti norādījusi atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo /pers. B/ visas iepriekšējās sodāmības jau bija dzēstas.

Tiesu kolēģija uzskata, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punkta noteikumiem, lietu var iztiesāt rakstveida procesā, ja apelācijas sūdzībā vai protestā ir izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un ja lieta pirmās instances tiesā izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 561.[1] panta pirmo daļu, lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot apelācijas instances tiesas kompetenci.

Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. B/ apelācijas sūdzības apmierināšanai nav pamata.

Tiesu kolēģija uzskata, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.augusta spriedumu /pers. B/ likumīgi un pamatoti atzīts par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un tas kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesā netika izdarīta, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam tika izskaidrotas, un pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētā vainīgumu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā apelācijas sūdzībā nav apstrīdēts, līdz ar to pierādījumu pārvērtēšanai šajā daļā nav pamata.

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa faktiski ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un sodu noteikusi ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli ir atzinusi to, ka viņš pilnībā atzina savu vainu un nožēloja izdarīto.

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa kļūdaini saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu. Šāds viedoklis tika norādīts arī aizstāves un prokurores viedokļos.

Tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ uz viņam inkriminētās zādzības izdarīšanas laiku 2014.gada 22.maiju visas sodāmības bija dzēstas, tādēļ nav konstatējams atbildību pastiprinošais apstāklis - noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Tiesu kolēģija uzskata, ka atbildību pastiprinošā apstākļa izslēgšana ir pamats apsūdzētajam noteiktā soda un galīgā soda mīkstināšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli pirmās instances tiesa pamatoti atzina to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka apsūdzētais ir vaļsirdīgi atzinis izdarīto un to nožēloja, un viņa personību raksturojošas ziņas, kas pareizi aprakstītas pirmās instances spriedumā, kā arī norādījusi to, kāpēc /pers. B/ piemērojams tieši brīvības atņemšanas sods.

Tiesu kolēģija neatstāj bez ievērības to, ka apsūdzētais ir piekritis vienkāršotam procesa veidam - lietas izskatīšanai tiesas sēdē bez pierādījumu pārbaudes.

Apsūdzētais apelācijas sūdzībā lūdzis šajā lietā piespriesto sodu samazināt, un norādījis, ka pirms krimināllietas nodošanas tiesai prokurors norādījis, ka tiesā lūgs piemērot brīvības atņemšanas sodu uz 4 mēnešiem.

Tiesu kolēģija pārbaudot krimināllietas materiālus konstatē, ka no 2014.gada 27.jūnija apsūdzētā pratināšanas protokola (lietas 100.lapa) redzams, ka apsūdzētais nav izteicis priekšlikumu par vienošanās procesa piemērošanu, un krimināllieta tiesai nodota vispārējā kārtībā. No minētā secināms, ka pirmstiesas procesa laikā nenotika prokurora un apsūdzētā vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

Nekādas jaunas apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošas ziņas vai viņa atbildību mīkstinošus apstākļus, kurus nebūtu novērtējusi pirmās instances tiesa un kuri varētu būt par pamatu soda mīkstināšanai, apsūdzētais sūdzībā nav norādījis.

Apelācijas instances tiesā pēc tiesas uzaicinājuma apsūdzētā aizstāvību, iesniedzot viedokli, realizēja zvērināta advokāte A.Prozumente, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Noteikumiem par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzinātajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību no valsts līdzekļiem izmaksājami *euro* 30,59. Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu uzliekams apsūdzētajam.

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās prim daļas pirmo punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 26.augusta spriedumu atcelt daļā par /pers. B/ noteikto sodu un galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu.

/pers. B/ noteikt sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas - brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta 2.[1] daļu noteikto sodu pilnīgi saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Gulbenes rajona tiesas 2014.gada 22.maija spriedumu un galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7(septiņiem) mēnešiem un piespiedu darbu 132 (viens simts trīsdesmit divas) stundas bez mantas konfiskācijas.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. B/ par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem apelācijas instances tiesā *euro* 30,59 (trīsdesmit *euro 59* cents) par labu valstij.

Apsūdzētajam par sniegto juridisko palīdzību jāsamaksā 30 dienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā: Saņēmējs: NMR 90000050138, PVN Reģ. Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Konta Nr. LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķis: par advokāta pakalpojumiem krimināllietā 11091078114, K04-0233-15/21, kvīts par samaksu nekavējoties iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums pieejams 2015.gada 4.februārī.

Tiesnese /personiskais paraksts/ S.Gļazere

Tiesnese /personiskais paraksts/ Ž.Vēvere

Tiesnese /personiskais paraksts/ B.Būmeistere

NORAKSTS PAREIZS.

Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese S.Gļazere

Rīgā, 2015.gada 4.februārī